

nemført et Lovforslag om Ulykkesforsikring for Arbejderne. Jeg skal ikke nærmere udtale mig om de tunge Raar eller den Nød, som herster ude i Samfundet. Det er jo noget, som enhver, der har Øjne at se med og Hjertet paa det rette Sted, vil have set, og man vil da ogsaa vide, at det virkelig er om at gøre paa dette Punkt at vise Arbejderne, at i det Lovgivningsarbejde, som foregaar her, skulle de ikke glemmes.

Wulff: Ja, jeg er i det Tilfælde, hvori man jo gerne vil være, efter at en Sag er bleven debatteret i et Par Dage, at overmaade meget af det, som jeg oprindeligt havde tænkt mig at ville sige, allerede er sagt. Det gælder i dette Tilfælde i usædvanlig høj Grad for mit Bedkommende. Jeg havde haft i Sindet at rette en Kritik mod en Del Enkeltheder i det foreliggende Forslag, men efter at i Gaar den høitærede Indenrigsminister og det ærede Medlem for Frederiksborg 2den Valgtreds (S. Hage) og i Dag det ærede Medlem fra Møen (F. Bøffen) have talt, ere næsten alle disse Enkeltheder fremdragne. Jeg vil i det hele taget kunne slutte mig til disse Talere endogaa i saa høj Grad, at jeg til Dels vilde have formet mine Tanker i noget nær de samme Udtryk, som de have brugt. Jeg kan altsaa i de allerfleste Tilfælde aldeles slutte mig til, hvad der er sagt fra disse tre Sider. Dog vil jeg gøre nogle enkelte Bemærkninger, dels for paa nogle Punkter at understrege Ting, som allerede ere sagte, og dels for at fremhæve ganske enkelte Ting, som ikke ere nævnte. Et Punkt, som forleden Dag, da dette Forslag blev forelagt, bragte mig til at nære store Betæneligheder, var Bestemmelsen om Arbejdsraadet, som jo nu fra flere Sider er blevet kritiseret. Ogsaa jeg finder Reglerne for dette Raads Sammensætning i ganske forbavsende Grad udviklede, men hvad der har bragt mine Betæneligheder til at stige endnu mere, er dog en Ting, som vel ikke staar i Lovforslaget, men som blev udtalt af den ærede Forslagsstiller (S. C. Christensen), nemlig at dette Raad ikke alene skulde virke her paa denne Lovs Omraade, men at han havde tænkt sig det voksende op til en Arbejds- eller Voldgiftsret, der skulde faa overordentlig stor Indflydelse paa Arbejderforholdene i det hele taget. Naade med den Begrænsning, hvormed Raadet findes i Loven, og endnu mere med den Udvidelse, som det paa denne Maade vilde faa, maa jeg gentage og understrege den bestemte Indsigelse, som af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgtreds blev nedlagt imod, at Arbejdsgiverne ere repræsenterede i et saadant

Raad; jeg vil gøre det med al den Bestemthed, jeg formaar. Der er ikke nogen Tvivl om, at Arbejdsgiverne her i Landet — og her tænker jeg særlig paa Industri- og Bjerne, da den største Del af de Tilfælde, som der her vil blive Tale om, vil forefalde i Bjerne — vilde føle sig daarligt repræsenterede gennem Købstædernes Byraad, og det tror jeg, at de afgjort vilde frabede sig i saadanne Tilfælde. Det er jo ganske almindeligt, at de industrielle Arbejdsgivere kun findes i ringe Tal i disse Byraad. Det kan hændes, at et Byraad bestaar af en Apoteker, nogle Bejningspektører, Sagsførere eller Handelsmænd og Embedsmænd, mellem hvilke der saa maaste sidder en enkelt industridrivende. Det kan jo være noget forfælskeligt i de forskellige Bjer, men ganske sikkert ville de industridrivende som Stand ikke paa nogen Maade føle sig repræsenterede af saadanne Byraad. Og endnu mindre vil dette blive Tilfældet, naar vi huse paa, at i den Tid, hvori vi leve, afgøres Valgene til Kommunalraadene i mange Tilfælde efter politiske Hensyn, og at der ikke er det allermindste uanselige i at forudsætte, at Kommunalraadet eller dets Flertal i en Del Bjer kunde være valgt af Arbejderpartiet f. Eks.; saa vilde dog Arbejdsgiverne vistnok finde sig meget daarligt stilledes ved at være underkastede en Ret, hvis ene Halvdel er valgt umiddelbart af Arbejderne, og hvis anden Halvdel er valgt af et Raad, som Arbejderne ogsaa have valgt. Det er ganske klart, at en saadan Repræsentation vilde være ganske umulig som Voldgiftsret til at dømme i Arbejdsstridigheder, og at den ogsaa vilde være umulig, naar den skulde indskrænke sig til Afgørelsen af Sager, som følge af en Ulykkesforsikring som denne. Det er klart, at, hvis man vil vedtage denne Lov omtrent i den Stikelse, i hvilken den foreligger — hvad jeg dog efter de forskellige Udtalelser, der ere faldne, ikke rigtig kan tro — saa maatte man ganske vist kunne sikre sig Organer for Arbejdsgivere og Arbejdere ad en langt simplere Vej. Det ærede Medlem fra Møen antydede, hvorledes man har baaret sig ad i Norge; men en anden naturlig Vej er, at man kunde henvende sig til de bestaaende Organisationer for henholdsvis Arbejdsgivere og Arbejdere. Paa Landet har man for Arbejdsgivernes Bedkommende Landboforeningerne og i Bjerne Organisationer for begge Parter, hvilke man ganske sikkert kunde overlade hele denne Historie, hvis man ønskede valgt Medlemmer fra deres Side til at deltage i et saadant Arbejdsraad. Naaste med Undtagelse af Landarbejderforholdene, tror jeg ikke man vil komme i Forlegenhed for Organisa-